

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci**, se sídlem U Soudu 540/3, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 24. 8. 2020, č. j. 59 A 74/2020 - 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 24. 8. 2020, č. j. 59 A 74/2020 - 13, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení téhož soudu ze dne 20. 5. 2020, č. j. 59 A 33/2020 - 19, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatele proti dříve vydanému usnesení téhož soudu.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřipustná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví. Jako takovou je třeba ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2005 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) ve spojení s § 120 téhož zákona (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017 - 10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 - 10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017 - 11, ze dne 9. 11. 2017, č. j. 4 As 216/2017 - 13, ze dne 29. 11. 2017, č. j. 7 As 359/2017 - 17, či ze dne 6. 11. 2019, č. j. 7 As 385/2019 - 10). Ostatně stěžovatel nesplnil ani podmínku povinného zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), což má rovněž za následek nutnost odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v návaznosti na § 120 téhož zákona (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 8 As 22/2019 - 9, ze dne 12. 2. 2019, č. j. 8 As 23/2019 - 19, ze dne 19. 12. 2018, č. j. 8 As 390/2018 - 9, ze dne 12. 12. 2018, č. j. 8 As 379/2018 - 8). Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout.

[3] S ohledem na výše uvedené se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat námitkami obsaženými v kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 8 As 1/2017 - 10, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 8 As 7/2017 - 8, ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 126/2017 - 9, či ze dne 6. 11. 2019, č. j. 7 As 385/2019 - 10).

[4] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu